

Đừng cúi đầu mà hãy nhìn ra ngoài...

Vấn đề Trung Quốc và Việt Nam nằm tại Hà Nội. Vấn đề Trung Quốc và Thái giỏi nằm tại đâu? Và làm sao giỏi quy? t?

Hôm Tháng Ba mừng năm vía qua, Bộ Ngoại giao Trung Quốc loan báo việc thành lập hội tháng Ba mới có quan mới trong Bộ đã hoạt động tháng T. Đó là "Cơ chế Biên giới và Hợp tác kinh tế", có trách nhiệm phối hợp việc giải quyết tranh chấp với các quốc gia khác về biên giới và lãnh hải.

Một số "học giả" Bộ Kinh tế và Kế hoạch - thay - cho chính quyền, rằng việc tái phối trí phân bổ các nhà sản xuất thành mới có thể thúc đẩy phát triển giải quyết các tranh chấp là một... "thiên chức hòa bình của Trung Quốc".

Nghe rất hợp tai - mà dễ dàng chấp lý.

Bộ Ngoại giao thì chủ trương bình định tuyên truyền và tranh đấu để hợp tác hóa việc chiếm đoạt lãnh hải của các nước khác trong khi Quân đội Giải phóng thì tăng cường khả năng bảo vệ các vùng chiếm đóng. Các cuộc biểu diễn của Hải quân Trung Quốc đang mở ra một cuộc thi đua võ trang tại Đông Á và lập tức Bộ Kinh tế kích là dễ tính khiêu khích, thù địch và thiêu thiêu chí hòa bình!

Cũng thế, khi người ta nói đến việc tăng trưởng rằng GDP của một nền kinh tế có gần 1.400 tỷ dân chúng.

Công cuộc công nghiệp hóa này khiến cho trong có 10 năm (1996-2006), Trung Quốc đã nhân đôi số nhà máy nhiệt điện than. Hơn nữa năm còn loan báo là sẽ nâng sản lượng than thêm 30% từ nay đến 2015. Kết quả là nước này đang tiến ra nhu cầu than khí nhiệt điện, hơn nữa Hoa Kỳ, để sản xuất ra một lượng hàng hóa và dịch vụ cho bình phân nửa nước Mỹ. Chính quyền Barack Obama đang muốn thúc đẩy một cuộc cách mạng năng lượng để bảo vệ an ninh

và môi sinh mà không thể làm gì trước mặt lò than khí carbon-monoxide vĩ đại như Hoa Kỳ.

Lý luận nghe rất hợp tại Hội Bắc Kinh là 1) khi xưa, các nước Tây phương cũng đã thải than khí để công nghiệp hoá, 2) bây giờ, đến lượt Trung Quốc thì thải khí than phiến, dù rằng 3) lượng khí thải của họ này so với dân số (bao nhiêu thùng khí carbon monoxide mặt dưới người) thì vẫn còn ít, 4) mà họ làm như vậy là để sản xuất hàng hóa cho các nước khác để họ mua rồi, nếu tính thêm "thuế trên than khí" thì các nước có chuyện không, hay là lò than riêng Trung Quốc vì phạm nguyên tắc do môi trường, v.v...

Rất hợp tại mà suy nghĩ ch lý.

Vì trong khi thải khí đang tìm cách giảm thiểu chất thải và cứu vãn môi trường sinh sống của cả nhân loại thì lãnh đạo Bắc Kinh vẫn cho mình là một người. Trung Quốc có sự mạnh mẽ chính nghĩa là phải nuôi dân số khổng lồ nên không thể bỏ chi phí để ngăn ngừa cam kết quốc tế. Ai than phiến thì bắt buộc là bắt công, kẻ thù, hoặc có ý đồ hâm nóng "Chiến tranh lạnh", v.v...

Thả khí để dành cho thua?

Nếu có thể khí còn cho thua như vậy thì hà chi ngừng? Vì thế ta phê phán lãnh đạo Hà Nội là có cái đầu phớt lờ tổng Bắc Kinh, họ không ngừng để lợi ích của họ và nay đang ở trên đà bán nước? Sau bài "Trung Quốc và Việt Nam" trên tờ báo này trong số ra ngày Thứ Bảy 16 tháng Năm, ta nên tìm hiểu về Thả khí và Trung Quốc...

TRUNG QUỐC NGOÀI ĐÔNG HẢI

Theo Công ước Liên hiệp quốc về Luật biển (UNCLOS) thì từ năm là ngày 13 tháng Năm, quốc gia nào đã ký kết sẽ phải nộp cho Ủy ban Liên hiệp quốc về Ranh giới Thềm lục địa (Commission on the Limits of the Continental Shelf - CLCS) những yêu sách về thềm lục địa mà họ đang khai thác ở 200 hải lý lãnh thổ của mình. Sau cùng, Hà Nội cũng đã nộp hồ sơ của mình như nhiều nước khác - và lập tức bị Bắc Kinh phớt lờ.

Chuyện này là tất nhiên khi ranh giới trùng lặp lên nhau vì Bắc Kinh đã công nhận quyền đối Hoàng Sa và khẳng định chủ quyền đối trên quần đảo Trường Sa của Việt Nam. Không ai ngạc nhiên là tranh chấp về chủ quyền đã xảy ra từ một quần đảo có 22.000 cây sồi biển giới trên đất liền với 14 nghìn cồng cồng, 18.000 cây sồi duyên hải và ba triệu cây sồi vuông ngoài khơi, bên dưới có rất nhiều tài nguyên. Xảy ra vấn đề đối đầu và khát vọng nên thay đổi công pháp thì công pháp. Không chỉ công pháp mà họ còn tăng cường khả năng quân sự để bảo vệ thành quả ăn công pháp.

Vì vậy, thế nào cũng có ngày Bắc Kinh gặp phải những công của các quốc gia khác, trước hết là ngoài Đông Hải của Việt Nam mà họ gọi là Trung Nam Hải.

Chẳng hạn như mừng tám tháng Ba và rằm, tuần duyên và "nguyệt thủy" Bắc Kinh đã có màn khiêu khích tàu kiêu m báo USNS Impeccable của Hoa Kỳ cách đảo Hải Nam chỉ một trăm cây sồi. Ba ngày sau, là một vụ khiêu khích với Hải quân Nhật quanh đảo Điểu ngư đài đang tranh chấp với Nhật Bản (đảo Senkaku của Nhật), khiến chỉ huy của F-15 của Nhật bay lên nghênh chiến máy bay Su-30MKK của Không quân Trung Quốc. Từ ngày 17, Công Ngộ nghiệp của Bộ Nông nghiệp Bắc Kinh đưa một chỉ huy hạm đội của thành phố thủy quân Yuzheng 311 ("Ngũ chính") để khẳng định chủ quyền ngoài Đông Hải. Năm tiếp, một "nguyệt thủy" thứ hai - với khả năng chuyên chở trực thăng - sẽ gia nhập hải đội này.

Nhìn như vậy, nói về vấn đề thì Bắc Kinh đi ngược lại Luật biển theo quan điểm có lợi cho mình, mà cũng đang vô tình nêu ra không qua là thì kho sồi qua lợi. Chỉ huy hạm đội y tất nhiên giới hạn khả năng kiêu m báo của đội nhất siêu công hải đội đang hiện nay là Hoa Kỳ, nhưng cũng gây vấn đề cho các quốc gia hải đội khác, như Nhật Bản, Úc và Liên hay Ấn Độ.

Trên toàn cảnh thì ngoài việc tăng cường cho các đội "nguyệt thủy" có vũ trang - và sẵn sàng cho gặp phải Việt Nam xung biên - Trung Quốc đang tái phân trí lợi các hạm đội của mình. Từ Bắc xung Nam, Bắc Kinh có Hạm đội miền Bắc (Bắc Hải) với bốn Tàu lữ hành đặt tại Thanh Đảo thuộc tỉnh Sơn Đông, đội di chuyển với Đội Hải, để canh chừng vùng Đông Bắc Á; có Hạm đội miền Đông (Đông Hải) và bốn Tàu lữ hành tại Ninh Ba thuộc tỉnh Chiết Giang có trách nhiệm trấn giữ Giang Tô tại Phúc Kiến để canh chừng Đông Hải của Trung Quốc - và eo biển Đài Loan cùng Nhật Bản; hạm đội thứ ba đang tăng cường là Nam Hải, với bốn Tàu lữ hành đặt tại Trùng Giang của tỉnh Quảng Đông để khẳng định chủ quyền Hải của Việt Nam và vùng biên Đông Nam Á.

Từ cuối thế kỷ năm trước, Hải quân Trung Quốc đã ưu tiên phát triển hai hạm đội tại miền Bắc để bảo vệ Vịnh Bắc Hải và uy hiếp Đài Loan. Nhưng, cùng với nhu cầu gia tăng về kinh tế - nhập công nguyên nhiên vật liệu và xuất công hàng hóa, ngày nay Trung Quốc dần phân công cho hạm đội miền Nam. Hàng không mẫu hạm Varyag mua của Nga sẽ trở thành nòng cốt huân luyện

cho họ đi tìm kiếm Bờ, chỉ Bờ Kinh đang ráo riết ráp chụ lấy hàng không mua họ cho vùng biển nóng, Họ đi tìm kiếm Nam của họ.

Tây Đông họ ở phía Việt Nam, chỉ họ Trung Quốc sẽ có trách nhiệm mở rộng qua eo biển Malacca, từ biển Đông đi lên tới vùng biển Đông phi. Bờ họ và vùng trái đất Trung Quốc vẫn ở biển xanh đẹp vì vậy họ ngang lá phổi của Việt Nam.

Mười năm trước, nhân dịp kỷ niệm 50 năm thành lập, Hội quân Trung Quốc đã có nhiệm vụ thi hành từng bước trong một chuỗi chiến lược không nhất thiết là tuần tự. Đó là 1) báo động khả năng kiểm soát các vùng đặc quyền kinh tế (Exclusive Economic Zones - EZZ) đặc biệt "v" thêm từ lãnh thổ của họ theo lý luận rằng hợp lý là muốn đòi thì còn phải có khả năng gì; 2) cải thiện khả năng và kiểm soát hải quân trên vùng biển của họ duyên (biển xanh là green water) này; 3) mở rộng hợp tác với các nước để họ quân Trung Quốc có thể sẽ đóng một chuỗi quân cộng như Sittewé ở Miền Đông, Chuttagong ở Bangladesh, Gwadar ở Pakistan và Hambantota ở Sri Lanka trên đường bành trướng họ đi qua Ấn Độ Dương; 4) củng cố khả năng kiểm soát xây dựng khu vực này thành "vùng trái đất" báo với Trung nguyên, ý như các vùng trái đất Thang Tây, Tân Cương, Nội Mông và Mãn Châu trên đất liền; trong khi vậy, 5) ráo riết xây dựng vì chiến lược, huấn luyện và sẽ đóng các chiến lược họ có khả năng vùng duyên, đi ra biển xanh đẹp blue water. Gần đây, khi Bờ Kinh đưa hai chiến lược tham dự vì chiến lược họ ngoài khơi Somalia cũng nằm trong chiến lược họ thao động và huấn luyện đó.

Những bước bành trướng họ tự nhiên đã đi qua đầu Hà Nội và gây vấn đề cho các quốc gia cũng coi biển Đông là vùng giao lưu tự do - như Nam Hàn, Đài Loan, Nhật Bản, Úc, Ấn Độ, và Hoa Kỳ.

Hà Nội có thể cúi đầu chấp các nước kia phải theo dõi và canh chừng rất kỹ. Hoa Kỳ có bàn tay bàn chân về chuyên Iraq hay Afghanistan thì cũng không thể nào ở biển Đông. Vì chiến lược họ cưỡi trên nhớt F-22 Raptor đã được thiết trí trước tiên ở Nam Hàn rồi về phía xuất hiện ngoài Đông họ là một thực thể.

Từ Vấn Đề Đông Về Đông Hải

Thế giới có một quốc gia đông dân gần bằng Trung Quốc - và dân số số Việt Trung Quốc trong

vài thập niên tới - trên mặt lãnh thổ thu hẹp hơn. Đó là vấn đề. Xà này là một bán đảo bao quanh trong tiểu lục địa Nam Á với rừng Hy Mã Lạp Sơn và Tây Tạng hiểm trở ở phía Bắc, các vùng sa mạc và thảo nguyên khô cằn phía Tây - cửa Pakistan và Afghanistan. Sản sinh ra một cửa ngõ tự nhiên thu hẹp khả năng kiểm soát từ châu thổ sông Hằng qua châu thổ sông Indus. Và bước ra ngoài là phải kiểm soát được cửa ngõ đường cùng với các giao lưu buôn bán với Trung Đông, Tây Âu và Đông Á.

Đang phải xoay trục với Pakistan ở bên trong, chính quyền Delhi không yên tâm với tình hình hàng lang rừng cửa Trung Quốc tới Miền Đông, Bangladesh, Sri Lanka và Pakistan. Quyền lợi và khả năng thông thương cửa ngõ qua eo biển Malacca, tới Đông Á và các tiểu bang miền Tây Úc đòi hỏi cùng với kiểm soát an ninh từ Vịnh Bengal tới Vịnh Ba Tư và vùng Đông Phi tất nhiên đặt ra bài toán cho Delhi. Đó là vấn đề Trung Quốc và cửa ngõ, một trong những đường lược khi cửa ngõ nghiêng đổ về phía Hoa Kỳ - mà không chỉ vì hợp sức Hồi giáo và Pakistan.

Nguy cơ là, phần lớn đó cửa ngõ càng khi cửa ngõ Bắc Kinh lo sợ là sẽ bao vây nên càng ráo riết tăng cường thi đua võ trang. Vấn đề Trung Quốc vì vậy không thu hẹp vào quan hệ giữa Bắc Kinh với Hà Nội.

Nguy cơ Việt ta có thể dự đoán chuyển đó và nhìn thêm với hàng khác.

Một công nghệ quốc cũng đông dân trên mặt quần đảo thoắt ra có rất ít tài nguyên là Nhật Bản cũng không mấy yên tâm với các đường con trời tới Bắc Kinh.

Nhật Bản cần giao thương với bên ngoài nên từ xưa rồi đã xây dựng hải đội và trở thành công nghệ quốc hải đội hàng tới Đông hải. Khi nhà Minh úp mặt vào núi hải đội đầu thế kỷ 16, hải đội Nhật Bản ("Navy khố") đã uy hiếp biển Đông cửa Trung Quốc. Vào đầu thế kỷ 20, hải quân Nhật đã đánh thắng hải quân Nga tại eo biển Đới Mã. Nhật Bản cũng là công nghệ quốc hải đội hàng đã trở thành một công Hoa Kỳ trong trận Trân châu công năm 1941...

Chính là nhu cầu sinh tồn tự nhiên mà Nhật đã trở thành một đế quốc bành trướng vào Mãn Châu, xâm lăng Trung Quốc và tiến sâu tới Đông Nam Á trước khi bị Hoa Kỳ đánh bại và chuyển hóa thành một quốc gia dân chủ, hiểu hòa và tạm thời chấp hòa...

Trong suốt giai đoạn Chiến tranh Lạnh, Nhật Bản tập trung vào phát triển kinh tế và phó thác việc phòng vệ chiến lược cho Hoa Kỳ nhờ tình hình đã thay đổi sau khi Chiến tranh Lạnh kết thúc. Việt là một đồng minh chiến lược của Mỹ, Nhật đang tăng cường khả năng quân sự để đảm bảo an ninh việc bảo vệ quyền lợi của mình.

Ngày nay, vì địa hình thế của một cường quốc kinh tế mạnh mẽ giao thoa với bên ngoài, Nhật Bản có những mục tiêu chiến lược để hướng là 1) phải bảo vệ được lãnh thổ - một quần đảo - 2) gây ảnh hưởng qua đầu tư tại các vùng đất có tiếp giáp, tại khu vực Viễn Đông của Liên bang Nga tại các tỉnh duyên hải Trung Quốc để di chuyển với lãnh thổ Nhật và 3) kiểm soát được lưu lượng giao lưu tại Đông Bắc Á tại Đông Nam Á qua đường Trung Đông và Âu Châu.

Chỉ vì những đồng minh chiến lược này, Nhật Bản và Trung Quốc sẽ phải cùng khai thác và kiểm soát biển Đông, cùng gia tăng ảnh hưởng ngoại giao và kinh tế với các nước Đông Nam Á. Chính là thực tại khi hai nước sẽ có ngày nói chuyện phải quy. Nhật Bản đã đầu tư rất mạnh vào các tỉnh duyên hải Trung Quốc nhờ đang chuyển đổi những mục tiêu đầu tư qua việc cải thiện quan hệ với Việt Nam, Mông Cổ và các Liên bang Nga. Tuy nhiên, việc Tổng thống Nga và Thủ tướng Nhật nói đến tăng cường hợp tác đầu tư tại khu vực Viễn Đông của Nga và thậm chí tìm cách giới quy tranh chấp chủ quyền trên biển quần đảo Kurils về phía Bắc của Nhật là một chỉ dấu đáng chú ý.

Mà Nhật Bản không là một xâu chuỗi như vậy. Triền vọng trở thành cường quốc hải dương thế hệ của thế giới sau Hoa Kỳ chỉ là vấn đề thời gian - chắc chắn là ngắn hơn Trung Quốc. Hải quân Trung Quốc chắc chắn có triển vọng hải dương như Nhật Bản.

Cho nên, biển Đông của Trung Quốc không là vùng đất không ngừng cho Bắc Kinh mở rộng tình thế biên giới....

Chắc hẳn nói tới một quốc gia đã thành lập hải quân từ thế kỷ 18 và luôn luôn cải thiện khả năng kiểm soát được một vùng biển trên địa cầu, là Hoa Kỳ.

Chính quyền Mỹ có thể đang tập trung chú ý tới các ưu tiên khác, nhưng không thể quên quyền lợi của đồng minh với Việt Nam, Nhật Bản hay các Úc Đại Lợi. Trước khi Hoa Kỳ có thể nhúc nhích thì các đồng minh kia đã phải xét lại vấn đề Trung Quốc của họ. Và trước khi Bắc Kinh bẻ ra tại biển xanh thì các tỉnh bên trong của họ có khi đã bắt đầu ngả lòng, những vùng trái đất như Cao

nguyên Thanh Tông hay Tân Cương có khi đã bùng cháy n....

Một vòng đời đã chớp nhoáng trôi nên giúp chúng ta nhìn vào bài toán Trung Quốc của Việt Nam với con mắt khác. Không có lý do gì cần phải cúi đầu như lãnh đạo Hà Nội...